

JAKOB ÄLSKADE JAG - MEN ESAU HATADE JAG

Kan Gud hata en människa? Inte enbart "hata synderna" utan även hata människan med hennes synd? De flesta bekännande kristna tror inte det. Men det är exakt vad många bibeltexter säger (bla Psa 5:6-7, 11:5-6, 1 Mos 6:17, Joh 3:36). I Romarbrevet kap 9 läser vi att Gud hatade Esau. Hur kan då Gud hata? Egentligen är det fullständigt rimligt att en Rättfärdig och Helig Gud hatar. Frågan borde vara, hur kan Han älska? Hur kunde Han älska en lömsk syndare som Jakob?

Sammanhanget i inledningen av Romarbrevet 9 är Guds bergsäkra löften från kapitel 8. Paulus svarar på "protesten" att Gud skulle ha brutit sitt löfte till sitt folk - Israel. Paulus förklarar då att inte alla Jakobs naturliga avkomlingar är Guds sanna Israel (Guds sanna barn), utan att endast "löftets barn" är Israel. Alltså, endast de andliga barnen som Gud utvalt och kallar är sanna Israel. Paulus svar är nej - Gud har inte övergivit (och kommer aldrig överge) det sanna Israel (Romarbrevet 11:1-7).

Paulus tar upp som främsta exempel på detta Jakob och Esau, som ju faktiskt var tvillingar från samma moderliv. De var alltså av samma kött, men Gud hade i sin makt och i sitt syfte endast utvalt och kallat Jakob:

(Paulus svar på frågan om vilka som är det sanna Israel motsäger totalt de som tror att både Jakob och Esau hade "möjlighet" att bli Israel av eget beslut eller viljekraft. Varför skulle Paulus börja tala om utkorelse innan barnen ens är födda om han vill visa att alla har samma "möjlighet" att tro och bli del av Guds sanna folk? Paulus svar krossar så kallad "fri vilja" lära.)

Romarbrevet 9:11

*Ty innan barnen var födda, och innan de hade gjort varken gott eller ont, **för att Guds avsikt enligt utkorelsen skulle bestå**, inte på grund av gärningar, utan på honom som kallar,*

blev det sagt till henne: Den äldre skall tjäna den yngre,

*såsom det är skrivet: **Jakob älskade jag, men Esau hatade jag.***

Lägger du märke till att Gud faktiskt utvalt redan innan Jakob eller Esau ens var födda, innan de gjort gott eller ont?

Vad betyder "*Guds avsikt enligt utkorelsen*"? Ordet "*avsikt*" här innebär mer än bara ett syfte eller en intention. Samma ord används i evangelierna (Matteus 12:4, Markus 2:26, Lukas 6:4) för ordet som översätts till "skådebröden", dvs bröden som alltid fanns i templet och visades upp på ett bord (2 Moseboken 25:30). Vad ordet "*avsikt*" alltså symboliserar är att Gud verkligen vill visa något.

Gud vill visa sin avsikt enligt utkorelsen, att Hans utkorelse består och står fast, helt utan anseende till människors egna bidrag och prestation (se även Romarbrevet 9:16).

Så vad innebär "utkorelsen"? Ordet som översatts till "utkorelsen" hittar vi på många andra ställen i bibeln. Här har tex samma ord översatts till "utvalda":

1 Thessalonikerbrevet 1:4

Vi vet ju, kära bröder, ni av Gud älskade, att ni är **utvalda**.

Utkorelsen innebär att Gud själv utvalt människor, ett folk, som Han skall rädda (i Kristus) för sin egen nåds och äras skull.

Gud utvalde sitt folk till räddning från evigheten (Efesierbrevet 1:3-5), och Han valde helt utan anseende till deras egen prestation (detta bevisas tydligt här genom att Gud utvalde Jakob innan han ens var född och innan han varken gjort gott eller ont), utan Gud valde för sin egen "avsikt" - för att visa sin ära och sin eviga nåd. Och detta blir än mer uppenbart eftersom orden efter säger:

"inte på grund av gärningar, **utan på honom som kallar**."

Paulus använder alltså alla ord och uttryck han bara kan för att göra det absolut glasklart att "utkorelsen", dvs Guds val, inte beror på mänskliga gärningar och mänsklig prestation, utan endast beror på "honom som kallar". Innan barnen var födda, innan de gjort gott eller ont.

Innan Jakob och Esau alltså ens var födda så hade Gud utvalt Jakob. Isaks son Jakob var det andliga barnet som Gud lovat, dvs Guds sanna barn. Gud älskade Jakob (som är ett annat namn på Israel - 1 Moseboken 35:10), sitt utvalda barn i Kristus. Men Han hatade samtidigt Esau, som Han inte utvalt i Kristus. Detta är en förebild (se även Jesaja 41:8).

Gud älskar alltså Jakob (och det sanna Jakob/Israel är alla andliga barn i Kristus) - men Han hatar Esau. Guds vrede är alltså över alla otroende (Esau), alla som är utanför Kristus (Johannes 3:36).

De flesta mänskliga "protesterna" mot denna text har som sagt att göra med att Gud hatade Esau. Man brukar försöka ignorera verserna innan och efter (textens sammanhang) och istället enbart bestrida att Gud kan hata någon. Man säger tex:

-Nej, ordet "hatade" här kan inte betyda "hatade", utan måste betyda "älskade mindre".

Man säger att ordet "hata" inte alltid i bibeln nödvändigtvis innebär "hat". Och man ger också ofta ett exempel på detta i Lukas 14:26.

Så, har man en poäng? Ja och nej. Det är sant att ordet "hata" i bibeln inte nödvändigtvis innebär ett "brinnande hat". Det är sant. Men man har ju därmed inte på något sätt lyckats bevisa att ordet innebär "älskade mindre"? Tvärtom finns det ju inte ett enda rimligt exempel på något sådant i hela bibeln? Och inte bara det, man har ju även totalt ignorerat sammanhanget i texten ifråga?

För det första, själva faktumet att ordet "*hatade*" står i direkt kontrast med ordet "*älskade*", gör ju att inget talar för att Gud skulle mena "älskade mindre" här. Det är fullständigt orimligt.

Det här är en tydlig och rak text, och om man kan komplicera till den här texten så att "*hatade*" nu nödvändigtvis innebär "älskade mindre", hur tolkar man då resten av bibeln om man tillåter en sån här "frihet"? Om det här är nivån på tolkning, vad stoppar oss då från att tex kalla något blått som bibeln kallar rött? Är inte detta att lämna dörren vidöppen för alla möjliga slags skruvade bibeltolkningar? Vart går gränsen? Om jag tex påstår att ordet "älskade" i en viss annan vers egentligen betyder "hatade mindre", hur kan du då säga att jag har fel om du är konsekvent?

Ett exempel:

Lukas 16:13

*Ingen tjänare kan tjäna två herrar. Ty antingen kommer han att **hata** den ene och **älska** den andre, eller så kommer han att **hålla sig** till den ene och **förakta** den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och Mammon.*

Vem skulle nånsin få för sig att göra liknande "tolkning" här? Vem skulle "tolka sönder" den här texten? Här är också hat och kärlek ställt i kontrast mot varann, och inte "älskar man någon mindre" om man föraktar någon? Enligt den här texten så föraktar jag Gud om jag älskar rikedomar mer än Honom. Visst kan man försöka döpa om det till "jag älskar Gud mindre" än rikedomar - men Gud säger fortfarande att den som älskar rikedomar mer än Honom föraktar Honom. Vem har rätt? Vem sätter standarden?

Nej, det är ju helt uppenbart, enligt all logik och förnuft, att när "hat" och "kärlek" står i kontrast så här så vill ju Gud uppenbara motsatser, och inte olika "grader" av något.

När Gud säger att Han hatar synd, skulle du då våga påstå att Han egentligen menar att Han "älskar synd mindre" än Han älskar rättfärdighet? Självfallet skulle du inte det!

Det jag försöker säga är att det inte finns någon som helst logik i att påstå att Gud "älskade Esau mindre". Saken handlar inte om att texten här är svår att "tolka", utan saken måste istället handla om stöttestenen att Gud faktiskt kan hata en människa. Varför skulle man annars försöka dribbla med en spikrak text så mycket?

För det andra, och än mer viktigt, låt oss gå till sammanhanget! Det är grundläggande vid bibeltolkning att läsa sammanhanget. Paulus skrev:

*"såsom det är skrivet: **Jakob älskade jag, men Esau hatade jag.**"*

Han citerar profeten Malaki här, låt oss då titta på texten han citerar (Edom är Esaus avkomlingar):

Malaki 1:2

Jag har älskat er, säger HERREN. Och ni frågar:

"På vilket sätt har du älskat oss?" Var inte Esau bror till Jakob? säger HERREN. Jakob älskade jag,

men Esau hatade jag. **Jag gjorde hans berg till en ödemark och gav hans arvedel åt öknens schakaler.**

Om Edom säger: "Vi är krossade, men vi skall åter bygga upp ruinerna", **så säger HERREN Sebaot: De bygger upp, men jag skall riva ner. De skall kallas "ogudaktighetens land" och "det folk som HERREN är vred på för evigt".**

Ser du hur löjligt (och hädiskt - Jesaja 5:20) det är att påstå att Gud "älskade Esau mindre" då Han "...gjorde hans berg till en ödemark och gav hans arvedel åt öknens schakaler." - och när Han sa: "De bygger upp, men jag skall riva ner. De skall kallas "ogudaktighetens land" och "det folk som HERREN är vred på för evigt"."

Är inte kontrasten mellan Guds handlande med Jakob och Hans handlande med Esau helt uppenbar? Gud säger ju själv: "Var inte Esau bror till Jakob? säger HERREN". Med andra ord säger Gud ungefär, är det inte uppenbart hur jag älskade er, men hatade Esau? Har jag inte visat det?

Alltså, bara en lögnare kan påstå att Gud, "älskade Esau mindre", efter att ha läst sammanhanget. Stötstenen är kvar.

Många bekännande kristna som läser denna text brukar då (av erfarenhet) hoppa till nästa sak. Och eftersom stötstenen fortfarande finns kvar så påstår man nu istället att: "Eftersom Gud är Allvetande så visste Han om att Jakob skulle vända om, göra gott och tro - och det var därför som Gud utvalde honom."

Det som är så bedrägligt med detta är att det delvis är sant. Men ser du även vad man här till varje pris försöker bevara?

Jo, man försöker bevara människans egen lilla del - människans eget bidrag. Man avskyr att Gud skulle ha utvalt Jakob helt av nåd - utan prestation. Detta tänkande är så djupt rotat i människans natur. Den "självständiga" fallna människan tror alltid på frälsning delvis av egen prestation - vare sig man kallar det gärningar, tro, vilja, strävan eller val. Den fallna människan förstår inte, och avskyr, Guds sanna nåd. Den fallna människan vill att Gud ska utvälja människor grundat på vad människan själv "gör" (eftersom det är så hon själv tänker - man tror att Gud är precis som en själv).

För det andra är den här teorin inte biblisk, utan ignorerar ju själva texten. Texten säger fortfarande, i vers 11, att Gud, med Jakob och Esau, ville visa att Hans avsikt med att utvälja vem Han vill står fast? Och att detta val absolut inte gjordes grundat på prestationen - utan endast av Guds fria val - dvs av "Honom som kallar"?

Romarbrevet 9:11

Ty innan barnen var födda, och innan de hade gjort varken gott eller ont,

för att Guds avsikt enligt utkorelsen skulle bestå, inte på grund av gärningar, utan på honom som kallar,

Ser du vad man försöker göra? Jo, man skapar först teori och sedan försöker man få bibeln att passa in i teorin, istället för tvärtom. I sammanhanget är den här versen mycket tydlig och rak. Paulus använder ju som sagt alla ord och uttryck han bara kan för att visa att Guds val absolut inte berodde på vad Jakob och Esau själva "gjorde". Även om det är sant att Gud är Allvetande så är det absolut inte det som den här texten handlar om. Och detta blir än mer uppenbart ju längre fram i texten man läser.

Vi läser igen, och fortsätter lite framåt:

Romarbrevet 9:11

Ty **innan** barnen var födda, och **innan** de hade gjort varken gott eller ont, **för att Guds avsikt enligt utkorelsen skulle bestå, inte på grund av gärningar, utan på honom som kallar,**

blev det sagt till henne: Den äldre skall tjäna den yngre,

såsom det är skrivet: **Jakob älskade jag, men Esau hatade jag.**

Vad skall vi då säga? **Är Gud orättfärdig?** Nej, inte alls!

Ty han säger till Mose: Jag skall vara barmhärtig mot den som jag visar barmhärtighet mot och jag skall förbarma mig över den som jag förbarmar mig över.

Så beror det nu inte på någon mans **vilja** eller **stråvan**, **utan på Guds barmhärtighet.**

Det som är underbart med den här texten är att Paulus, inspirerad av Heliga Anden, förutser olika slags möjliga mänskliga invändningar till det han skriver. Så för att effektivt döda alla falska tolkningar så lägger han in retoriska frågor i texten. Låt oss alltså se om teorin håller: Att Gud i sitt Allvetande endast "förutsåg" att Jakob skulle tro och därför uvalde honom och älskade honom.

En annan sak som jag vill be dig vara uppmärksam på är alla bindningsord, som knyter an till vad som tidigare sagts, tex "Ty" och "Så". Dessa är väldigt viktiga och gör betydelsen av texten än mer tydlig och klar.

La du märke till denna retoriska fråga: "Vad skall vi då säga? Är Gud orättfärdig? Nej, inte alls!"

Det här är alltså en "mänsklig protest" mot doktrinen som Paulus just förkunnat. Man anklagar alltså Gud för att vara orättfärdig. Varför gör man det? Vad är det man tycker är orättvist i det som Paulus just skrivit?

Rimligtvis borde "protesten" ha att göra med att Gud älskade Jakob, men hatade Esau? Och att Han utvalde Jakob framför Esau redan innan de var födda, helt utan anseende till deras gärningar/prestation? Eller?

1. Om Paulus hade menat att Gud utvalde och älskade Jakob innan han var

född, grundat på att Han såg att Jakob senare i livet skulle vända om, göra gott och tro - varför skulle då dessa människor anklaga Gud för att vara orättfärdig? Vad är orättvist med det? Det finns ingen rimlig anledning till varför människors skulle tycka att det är orättvist? Därför följer det logiskt att detta inte kan ha varit det som Paulus menade.

2. Om denna protest, att Gud skulle vara orättfärdig, nu var ett missförstånd av vad Paulus förkunnade, så hade ju Paulus självfallet svarat på detta i verserna efter. Men gör han det? Svarar han att: "Nej, självfallet är inte Gud orättvis och älskade Jakob men hatade Esau innan de ens var födda! Självfallet inte. Gud gav dem båda nåd och chans, och Jakob kom senare till tro och det är därför det står att Gud älskade Jakob, eftersom Han är Allvetande."

Nej, hans svar är ju helt annorlunda! Paulus bekräftar ju i sitt svar att de som "protesterade" inte alls hade missförstått doktrinen. Utan Paulus börjar ju tvärtom att försvara Guds rätt och makt att förbarma sig över vem Han vill! Med andra ord att Gud inte alls är bunden eller skyldig att förbarma sig över alla. Varför skulle han "försvara" detta om han trots allt menade att Gud visade barmhärtighet över både Jakob och Esau? Ser du hur hans svar säger allt om vad han menat innan? Lagg särskilt märke till ordet "ty" i vers 15 eftersom det är ett bindningsord.

Och om det ännu inte är tydligt vad Paulus menar så skriver han i vers 16:

"Så beror det nu inte på någon mans vilja eller strävan, utan på Guds barmhärtighet."

Kan du nu verkligen med gott samvete fortfarande påstå att Paulus hela tiden menat att Gud endast "förutsåg" att Jakob skulle tro, och att Gud därför utvalde och älskade honom?

Står det såhär:

"Så beror det nu enbart på människans vilja och strävan, i samverkan med Guds barmhärtighet."

Ser du att man måste vända upp och ner på hela versen för att den ska "passa in" med den falska teorin? Nej, nej, nej - Guds val att välsigna och rädda beror inte på mänsklig prestation. Guds val beror inte på mänsklig vilja eller strävan, utan endast på Guds egen barmhärtighet och nåd. Gud förbarmar sig över vem Han vill - innan de ens är födda - helt för sin egen ära.

"Ty han säger till Mose: Jag skall vara barmhärtig mot den som jag visar barmhärtighet mot och jag skall förbarma mig över den som jag förbarmar mig över."

Blir "protesten" mot Paulus doktrin nu mer förståelig? Att människor vill anklaga Gud för att vara orättfärdig och orättvis?

Hur väl tar människor (speciellt religiösa) emot läran att Gud endast visar nåd mot vissa - mot vilka Han vill - helt utan anseende till mänsklig prestation?

Tycker människor att det är rättvist? Självfallet inte! Människor avskyr detta - och människor avskyr en Suverän Allsmäktig Gud som bestämmer allt. Därför följer det logiskt att det här är den sanna tolkningen av texten. Och därmed bekräftas även vad Paulus faktiskt menade.

Läs igenom texten igen, ser du hur logiskt texten följer med sann tolkning?

Texten fortsätter sedan i vers 17 med fler exempel och fler liknelser - som hela tiden bekräftar den sanna tolkningen och samtidigt stänger ute alla falska tolkningar:

Romarbrevet 9:17

Ty skriften säger till Farao: **Just till detta har jag uppväckt dig,** att jag skall visa min makt på dig, och att mitt namn skall bli förkunnat på hela jorden.

Så förbarmar han sig nu över vem han vill,
och vem han vill förhärda han.

*Du säger då till mig: Vad har han då att förebrå oss?
Vem kan stå emot hans vilja?*

*Ja väl, o människa, vem är du, som vill träta med Gud?
Inte säger väl verket till sin mästare: Varför har du gjort mig sådan?*

För det första så måste dessa verser knytas ihop med texten innan, lägg märke till ordet "Ty" i början. Gud har alltså rätt och makt att förbarma sig över vem Han vill (som vi även läste ovan i vers 15), och även att förhärda vem Han vill (som i exemplet här med Farao).

Men en viktig nyckel till rätt förståelse av texten ligger som innan i frågorna/protesten. Det här är alltså människor som "protesterar" mot Paulus lära och ställer dessa frågor:

"Du säger då till mig: Vad har han då att förebrå oss? Vem kan stå emot hans vilja?"

Tänk noga på frågorna. Varför ställs de? Varför reagerar människor såhär på det Paulus just predikat?

Människor säger alltså ungefär att: "Med tanke på vad du nyss sagt Paulus, hur kan Gud då skuldbelägga oss? Om endast Han bestämmer vem Han vill förbarma sig över, och vem Han vill förhärda, då är det ju endast Hans vilja som är avgörande och inte vår vilja? Så hur kan Han då klandra och rättvist anklaga oss människor? Vi har ju alltså inte fri vilja? Vi är ju maktlösa och endast i Guds hand?".

Hade då dessa "frågande människor" missförstått honom? Börjar Paulus nu att förklara att Farao faktiskt kunde ha stått emot Guds vilja? Börjar Paulus nu att förklara att protesten faktiskt är giltig, och att Gud inte kan hålla människor ansvariga om alla inte fått samma "chans"? Om Paulus hade predikat "fri

vilja" så hade ju detta varit tillfället att reda ut dessa "missförstånd" av undervisningen? Så, börjar Paulus nu förklara att trots att Gud förhårdar och förbarmar sig över vem Han vill så har vi ju "fri vilja" och därför kan Gud hålla oss ansvariga? Nej, på inget sätt:

*"Ja väl, o människa, **vem är du**, som vill träta med Gud?
Inte säger väl verket till sin mästare: Varför har du gjort mig sådan?"*

Paulus svar bekräftar tveklöst att de protesterande människorna ju faktiskt inte hade missförstått läran han förkunnar! Och det han visar är att de förgäves försöker strida mot den Allsmäktige Guden själv!

Människan hålls ansvarig - för att Gud håller henne ansvarig! På domedagen kommer det alltså inte att handla om hurvida någon hade "fri" vilja eller inte, utan det kommer att handla om vad Gud säger. Vad hjälper det dig om du är "oskyldig" enligt ditt eget filosofiska system - när Gud finner dig skyldig och klandervärd?

Och är dessa inte exakt samma "frågor" som människor idag ställer när de hör att någon predikar att Gud är Allsmäktig och Suverän i frälsningen? Istället för alltså att söka vad Gud faktiskt säger, istället för att söka sanningen, så protesterar man direkt istället: "Hur kan Han då hålla människor ansvariga? Hur?". Paulus gav just Guds svar, och det var inget långdraget filosofiskt argument, utan simpelt - Vem är du människa?

Paulus skriver sedan:

"Inte säger väl verket till sin mästare: Varför har du gjort mig sådan?"

Ser du att Gud kommer hålla människan ansvarig, just därför att Han är Allsmäktig? Om Gud håller dig ansvarig så är du ansvarig - tänker du strida om detta med Gud? Alla rebeller hatar denna Gud. Man hatar att Gud är Allsmäktig Kung och diktator - istället för att älska att endast Han regerar sin skapelse. Texten fortsätter:

*Romarbrevet 9:21
Har inte krukmakaren den makten över leret
att av en och samma klump göra ett kärl till heder,
och ett annat till vanheder?*

*Men om nu Gud, då han ville låta se sin vrede
och göra sin makt känd, med stort tålamod hade
fördrag med **vredens kärl, som var tillredda till förtappelse**,*

*och detta för att han skulle göra sin härlighets
rikedom känd på **barmhärtighetens kärl,**
som han i förväg berett till härlighet.*

*Han har också **kallat oss**, inte bara från judarna,
utan också från hedningarna.*

Att försöka anklaga och ifrågasätta Gud är lika dåraktigt som att en klump lera skulle sätta sig upp mot krukmakaren som formar leran! Vad har krukan

att säga till krukmakaren om vad han har bestämt att göra med krukans?

Gud är krukmakaren, och självfallet har Han all makt över kärnen! Han tar en krukans och gör så och Han tar en annan krukans och gör så. Gud förbarmar sig över vem Han vill och Han förhärdar vem Han vill. Gud utväljer vem Han vill till frälsning och Han utväljer vem Han vill till vrede, dom och undergång.

En blind protest mot detta är att påstå att "kärnen" endast handlar om Guds val och utkorelse av olika folk, och på inget sätt handlar om individuell frälsning eller liknande.

1. Ignorerar man då inte sammanhanget fullständigt? Sammanhanget handlar ju om hurvida Gud har förkastat det judiska folket eller inte? Sammanhanget handlar ju om vilka som är Abrahams sanna barn? Vilka som är det sanna Israel?

(Vad uppenbarar texten? Är Israel alla de som av egen vilja och strävan väljer Gud? Eller är Israel alla de som Gud "enligt utkorelsen" av nåd har utvalt innan de ens var födda?)

2. Så att vara Guds barn, löftets barn, det sanna andliga Israel, barmhärtighetens kärle till härlighet och att vara älskad av Gud har inget med individuell frälsning att göra?

3. Vilka exempel av utkorelse gav just Gud oss i texten vi läste? Var Jakob en individ? Var Esau en individ? Var Isak en individ? Var Farao en individ? Bestod folket Israel av individer? Bestod folket Edom (Esaus ättlingar) av individer? Protesten är blind.

I sista versen ovan så står det att "barmhärtighetens kärle", dvs Guds folk, Israel, som är utvalda till frälsning, är kallade, inte enbart bland judar utan också från hedningarna. Ordet som översatts till "kallat" är samma ord som används i slutet på vers 11:

"Ty innan barnen var födda, och innan de hade gjort varken gott eller ont, **för att Guds avsikt enligt utkorelsen skulle bestå**, inte på grund av gärningar, utan på honom som kallar,"

Paulus kopplar ihop "Jakobs kall" med det speciella "kallet" från Gud som kristna också får. Alla kristna är utvalda och kallade innan de ens är födda - alltså precis som Jakob (han är förebilden). Gud har utvalt och kallar alla slags olika människor från alla folk! Jämför med:

1 Korintierbrevet 1:23

Men vi predikar Kristus som korsfäst, för judarna en stöttesten och för grekerna en dårskap.

Men för de kallade, både judar och greker, predikar vi Kristus, Guds kraft och Guds visdom.

...**För se på er kallelse, bröder**. Inte många visa efter köttet, inte många mäktiga, inte många förnäma **blev kallade**.

Men det som var dåraktigt för världen **har Gud utvalt...**

Romarbrevet 8:30

Men **dem** som han har **förutbestämt, dem** har han också **kallat**,
och dem som han har kallat, dem har han också rättfärdiggjort,
och dem som han har rättfärdiggjort, dem har han också förhårligat.

2 Thessaloniker 2:13

Men vi är skyldiga att alltid tacka Gud för er, bröder,
ni av Herren älskade, därför att Gud från begynnelsen
har utvalt er till frälsning, genom Andens helgelse
och tro på sanningen.

Efesierbrevet 1:3

Välsignad vare Gud och vår Herres Jesu Kristi Fader,
som har välsignat oss med all andlig välsignelse
i det himmelska, genom Kristus,

så som han har utvalt oss i honom, förrän världens grund
var lagd, för att vi skall vara heliga och ostraffliga
inför honom i kärlek.

Ty han har förutbestämt oss till barnskap hos sig
genom Jesus Kristus, efter sin goda viljas behag,

Markus 13:20

Och om Herren inte förkortade de dagarna, så skulle inget
kött bli frälst. Men för de utvaldas skull, **dem som han har utvalt**,
har han förkortat de dagarna.

Tack Gud för att Han har utvalt att rädda ett folk från denna trolösa, hopplösa,
syndfulla och rebelliska mänsklighet - helt av nåd - genom Kristus - helt till sin
egen ära!

Amen.

[www.NyaTestamentet.nu]